

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gemitus Compeditorum; Sive Tentationes, Quae Frequentius Adoriuntur Religiosos, Et A Perfectione Impediunt

Kessler, Nicolaus

Coloniae, 1677

XX Gemitus. Queritur, gravitèrque fert, quòd adeò humilietur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46734)

O homo inexcusabilis es, qui iudicas,
qui turbas pacem habentes!

G E M I T U S XX.

*Queritur, graviterque fert, quod adeò
humilietur.*

Domine, necessitas cogit me conqueri
coram te, quoniam insurgunt in me
humiliantes, confundentes & vituperan-
tes: sperans sperabam, professione facta
jugum alleviandum; ideoque mihi erat in
desiderio, ast nihil minus modò mecum
agitur, contradicitur mihi, corripior, in-
crepor, arguor, vix tergum verto, & ec-
ce instat Superior increpans & mortifi-
cans, vix pedem tollo, vix labia moveo, &
ita obviatur mihi, ut nihil nisi confusio o-
periat faciem meam à continuis vocibus
exprobrantis & obloquentis. Si Novi-
tius forem, tolerabile reputarem, nec im-
patientiam monstrarem, credens, quia hæc
esset consuetudo & annus probationis, ve-
rùm sufficiat eis vixisse me per annum in-
tegrum Novitium in tanto rigore, tot
mortificationibus & confusionibus vexa-
rum,

tum, desinant modò, an me semper fatuū
habebunt ? Stimulant indefinenter,
resonant injuriationes, pœnalia subire
cogunt continuò, in summa : affli-
gunt me undique, & tolerarem utique
ab ipso, quem scio non duci intentione
malâ. Verùm insufflant folles, Fratres mei
mihi invidentes & averſi à me, qui ut con-
fusionem mihi generent, me deferunt,
describunt ut talem & talem, sicque eum
instigant, isque ut morem illis gerat, se
exerit contra me humiliando, & mortifi-
cando. Accedit, quod frequenter & pu-
blicè fiant hæc, tantùm ut magis rubore
suffundar, si in privato id faceret, sustine-
rem utique, putat hæc mihi proficua &
necessaria, sed non ita decipitur, sanè faci-
lius me lucraretur, magis me moveret, si
mansuetè & leniter mecum ageret, quàm
isto modo, sanè scire deberet, quod tur-
ber, & stimulis impatientiæ exagiter, &
suspiciones concipiam contra insufflantes,
quæ sanè deberet perpēdere & cessare à si-
milibus, mecūq; suaviter procedere, præ-

fertim, cùm & alii ex hoc deteriorètur, credentes me semper culpabiliter agere, aut esse meritum talia, imo ut superbum, capitolium, & iminorigerum reputantes.

Respondet Christus

Gementis.

Fili, quasi unus de stultis hominibus loqueris, quorum via est instar Filiorum Belial non recipientium disciplinam, aberras à scopo, heu nimium aberras, multa promisisti, dum professionem fecisti, sed parùm exequeris, omnimodam humilitatem prætulisti, ideoq; susceptus es in consortium servorum meorum, non suscipiendus, nisi te talem spondidisses victurum. Quid est, quod te modò fascinavit, ut retrogradiaris, & resilias à promissis? ubi tua modo simplicitas, & simplex obedientia, animique submissio, quam in Novitiatu habebas? quis te docuit judicare Superiorem tuum, an arbitraris eum non considerare singula? aut tibi non expediens esse hæc tibi inferre, aut ad aliorum invidiam, & susurrationses esse tam flexibilem?

bilem? mihi iudicium datum à Patre, & vix tibi, si mihi præjudicans subterfugere volueris virgam Domini non castigantem te solùm, sed & erudientem simul? novit Superior naturam tuam & indolem, novit periculum, quod imminet tibi, nisi præveniat humiliando te multæ latent rationes, quæ modò absconditæ sunt ab oculis tuis, quare hæc & illa fiant, tam frequenter & publicè, sic enim exigit justitia, ut & cæteri discant tuo exemplo.

Nec est quod obgannias, alium aggrediatur, quid me non tam reum, non tam in periculoso statu constitutum vexat? quid meo malo alios erudit, cedo aliis hunc honorem, hunc favorem, ut quid enim ego reddor suspectus, famamque perdo? non ita fili, non ita, nihil hic, quod aut famam lædit, aut malè suspectum, nisi malo tuo te reddere potest. Longè honorificentius Religioso, exerceri in palestra humilitatis, quàm vivere suo libitu in grandi existimatione cum mentis elatione, quæ ordinariè generatur in hac pace

& quiete. Imò videt in te magis quàm in alio rebellem, & ad resistendum proclivem voluntatem. Novit nequitiam cordis tui, exosculare ergò manum Medici. Quid enim? Si ideo corrigendus non es, nec humiliandus, quia turbat te confusio, quia ad impatientiam movet te, quando corrigendus eris; cùm semper sis impatiens, nec unquàm te patiaris reprehendi? Sis ergò, vel fac, ut sis, qualem te per votum futurum promissisti, adnitere ut ames contemni, reprehendi & confundi & erunt tibi verba licet aspera & dura super omnia aromata; Perpende te ad hæc teneri vi vocationis, vi votorum tuorum, reputa gratiam, si ferramentum adhibet Superius, quatenus rescindat in te, quod putridum, sævit in amorem proprium, ut implanteretur amor Dei, nec hæc sævitia est ubi ut malum avertatur, bonum applicatur. Compelle voluntatem tuam rebellem, priusquàm fatigatus uerbia cordis tui, & indignis murmurat onibus cesset Superior à castigatione tui, & fias quasi

Ovis.

ovis sine Pastore. Et quò te exinde ducet
perveritas tua? an putas pacem habebis?
O maledicta pax, ubi regnat amor pro-
prius, amor excellentiæ, honoris, & præ-
fertur existimatio profectui, superbia hu-
militati! O quàm turbulento & infelici
sine clauditur pax ista! hic urendum, hic
secandum, hic descende vivus in infer-
num, ut vivens cum viventibus & reg-
nantibus in cœlo pace fruaris verâ, hic
humiliandum caput, ut ibi erigas, hinc bi-
bendum de torrente, ut ibi satieris ab-
uberibus consolationis æternæ. Hic gau-
dendum non in quiete cordis, sed in tri-
bulationibus & tentationibus multis &
magnis, quousque introeas in gloriam
non tuam, sed meam. Si me intrare sic o-
portuit, tu renues? non ita fili, non ita,
quin potiùs meo stimularus exemplo, se-
quere consilium meum, imitare vitam
meam, ut mecum gaudeas sine fine,

AMEN.

Observatio.

GRandis fanè miseria in Religionibus morem hunc hoc tempore vigere, ut quo in eis vivitur diutiùs, tantò patientiæ studeamus parciùs. Dolenda res, & vix satis deploranda, tot stipatos fulcris, tot minutos armis, tot instructos præsidiiis languescere, deficere, emori virtutibus ac dilecto, non ut illa in Canticis, sed heu! ut ille in Apocalipsi per tepiditatem & socordiam inter pinguißima pascua attenuari fame, flaccescere & miserabiliter perire. Obstupescite cœli, quia dilectus, vocatus & electus è millibus in domo Domini vivit quasi unus ex illis, quibus non illuxit lumen veritatis; mendaces Deo injuri, quia votifragi, an non votifragi, qui voverunt obedientiam morumque ad meliora conversionem? & proprium sequuntur captum? an non votifragi, qui humilitatem promiserunt, & eam modò abhorrent? an non voti violatio ad confusiones & contemptum, quæ unicè illis forent exoptanda, quæren-
da &

da & amanda, tritari, irasci, exacerbari &
alios perfectos opramus parum solliciti,
quod & nos ceteri optent. Sed eheu Filia
Sion lugent, quia nemo est, qui venire cu-
piat serio ad nuptias agni. Flaccescimus,
languescimus, tepescimus, de aliorum im-
perfectionibus querulamur. Confundi
eos & humiliari desideramus & procura-
mus, nobis vero procellas omnes ad ima
hære volumus, nec ullum ad nos vel
grandinis ferreglobulum, vel Boreæ fla-
rum, aut pluviae guttulam, quin potius
exardescimus & intumescimus, ruminan-
tes & medirantes vindictam, si quomodo
& qualiter par pari reddere possimus. Mi-
rabile sanè imò non tam mirabile, quam
miserabile, cum hæc sit una & sola ad cœ-
lum via, tam lentè tam retrogrado gressu
eam incedere, honores appetere, & existi-
mationem quærere, & tanquam grande
nobis immineret periculum reputare, nisi
cum Politicis & mundanis famam no-
stram defendamus, cum sic magis amit-
tamus altercando, mordendo, tela telis re-

torquendo? Hæccine via perfectionis est
 offendentem offendere, confundere, &
 ad æqualem nobiscum impatientiam per-
 trahere, imò quod gravius etiam est, iis
 per quos Deus voluntatem suam nobis
 innuit, contradicere Senioribus, Superio-
 ribus, injuriam reputare, ab iis corrigi,
 corripì, emendari? Væ nobis, qui viam
 Domini cognovimus, & tamen ambula-
 re recusamus. Heu! Sufficit nobis non
 peccâsse mortaliter! In sæcularibus for-
 tasse locum inveniret isthæc tepiditas, sed
 in Religioso minimè, utpotè, qui votis
 se Deo dicavit & vovit viam perfectionis,
 de hoc in Reformatione postea.

Sed ponamus, salvari posse talem, quæ
 tamen ejus erit conversatio, quæ mentis
 inquietudo! ratum siquidem & probatū
 habeo, quod quamdiu Religiosus eò non
 pervenit, ut amet confundi, humiliari, vi-
 lipendi, annihilari, quietem & pacem
 internam reperiet. Multi multa legunt, sed
 optandum foret, ut & multum facerent;
 celebrant quotidie, immerguntur spiri-
 tuali-

qualibus lectionibus, ita ut & magnâ parte memoriter sciant S. Scripturam, toti interea imperfecti, intus & foris inquieti, invidi, iracundi, tumidi, sese in omnibus defendentes tam acriter, tam constanter, tanquam de cœlo expugnando foret concertatio. Et unde hoc? nisi quia se tam parum applicant ad acquirendam humilitatem, perfecti esse cuperent, sed sine labore, magni haberi volunt viri maturi, Religiosi & contemplativi, cùm nihil minùs habeant. O qualis reddenda ratio, sic decipere simplices homines habitu sancto, & capite artonso?

Verùm scio, nonnullos respondere charitatem præcellere humilitatem, tanquam huic operi darent. Verùm detur mihi homo, qui pertigerit ad charitatem, si ve ea sit dilectio Dei, si ve proximi, quatenus hanc spectes in operibus, quis unquam sine humilitate, sui que contemptu id affecurus est? Scitè & aptè Gregorius: qui sine humilitate virtutes congregat, quasi in ventum pulverem portat. Quisq;

fua[m] conscientiam discutiat; unde fiat, unde veniat, ut dum soli sumus & aut meditando, aut legendum, vel dormiendum, nos loco optimarum cogitationum tumidis, iracundis, suspiciosis cogitationibus sinamus nos infestari, turbari, & cruciari? Unde hoc, nisi quia contraria nobis est humilitas? horremus eam, amovere nitimur, quidquid sapit hanc virtutem, & tamen ejusmodi velint, nolint, coguntur portare crucem vel invidi, quam ut ferant fructuosius, utinam osculentur manum Domini occasionem ad hanc portandam ministrantem. Sed inquit, ut assolent multi, opinionem de me perdent alii, si me sino derideri, vel reum arbitantes, vel Idiotam, qui nesciam me defendere, aut certe ab altiori fortuna, id est, officio, impediatur per isthac, quia habebor exinde vilior & ineptior.

Et hæc, O amice Lector, O dilecte Frater, miseriarum summa & virtutum remota est ordinariè sese objiciens, pati nescia & omnis humilitatis & humiliationis capitalis:

talis inimica. Tali homini sic afflicto, sic infecto frustra suadebis humilitatem, stante affectu, quia implicat, ut loquuntur Philosophi, confringetur potius, quàm flectetur ad virtutem istam: tollatur prius spes officii, & sic speranda meliora, sic inquam crede, quia lucraberis fratrem tuum. Sed hoc opus, hic labor est. Fatiscerem sub onere, sub conanime, si conarer hinc conficere pharmacum efficacius altiori hic opus est consilio, non enim hic est morbus, cæteris similis, nec ita curabilis, maxime si invaluit, his enim, ut repetam identidem, sic affectis, si humilitatem suaseris, contristabis, si spem tollere volueris, nutris & foves, & periculum est, ne cancer serpat, & aliquando aperiat in gangrænam, siquidem omnia trahit ad nutrimentum & incrementum

sui affectus. Vide plura supra Gemitu 10. & 11. de contagione & virulentia hujus, & instituat hinc

*Reformatio per motiva ad perfectionem, ad humilia-
tiones patienter
ferendas, imò amplectendas.*

Recogitabo seriò, quòd sub'mor-
tali etiam peccato tendere teneat
ad perfectionem, quæ sententia, uti teste
Navarro & Roderiquez tepidis terribi-
lis, verissima tamen est juxta eosdem &
S. Thomam & alios, idque triplici de
causa. 1. Ratione voti. 2. Ratione Regu-
læ & statutorum obligantium. 3. Ratione
periculi in graviora labendi. Addunt Ca-
jetanus, Azorius & Valent. apud Re-
zern. Tom. 1. cap. 1. num. 3. Ne obfir-
ment animum contra Spiritûs sancti in-
spiraciones. Clariùs & exactiùs Joannes
Eusebius in doctrina Ascetica lib. 1. do-
ctrina 4. Cap. 30. & seqq. lege, quisquis
te pescis in virtutis via, & tinnient tibi
ambæ aures, quia probabit te simula-
torem esse hypocritam & decepto-
rem.

Ah! quid ad hæc, qui non solùm non
rendunt.

tendunt ad perfectionem ad humilitatem, ad charitatem mutuam, sed in super eam discindunt suis susurrationibus, & dolosis machinationibus, quatenus acquirant, ad quod sultè aspirant (hæc per parenthesin) ad perfectionem autem non tendit, quisquis animum non inflectit, aut certè inflecterè nititur ad patientiam & humilitatem. Ergo inflectam, ergo amplectar mei contemptum, suscipiam, si nondum gratanter & gaudenter, saltem patienter, quidquid infertur mali, idque consideratione.

1. Sanctorum, imò Christi ipsius, Beatissimæ Virginis & aliorum.

2. Gravissimæ comminationis illius Apocaliptici, quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo.

3. Timore gravissimarum tentationum, quibus Deus gravissimè & fœdè sæpe tentari sinit elatos, aut viam humilitatis non gradientes.

4. Evidens damnationis periculum in Religioso me movebit.

5. Cum

5. Cùm ignoret omnis homo, an amore vel odio dignus sit, summè timendum est Religioso tepido, elato, humilitatem refugienti (quæ tamen humilitas una & sola tessera est veri Religiosi) ergo amplectar.

6. Item considerabo exempla horrenda Apostatantium, aut certè gravè castitatis jacturam patientium, aut aliàs maleventium, & damnatorum Regularium Monachorum & Ecclesiasticorum, quibus hoc unum causâ ruinæ fuit, quia detrectârunt sese humiliare, sed ambulârunt extento collo sibi ipsis placentes. Sapiam ergo, quia fœlix, quem faciunt aliena pericula cautum. Cùm S. Bernardus dicat: quòd tepor paulatim ingerat Apostasiam cordis. serm. 3. super Psal. 90.

7. Movebit me insuper ad humilitatem sectandam certitudo salutis æternæ, quia tantò quis certior est de sua electione & prædestinatione ad vitam æternam, quantò quis descendit profundius per humilitatem & patientiam, humilia ergo festabor.

8. Ex.

8. Expendam quoque consolationes & visitationes divinas (quas experiuntur humiles, quibus carent impatientes & murmuratores) & hæc erunt mihi stimulus.

9. Non minùs etiam expendenda mihi est quies & pax animi in humili, plenaque passionum victoria, certè movebit me, ut desistam ambulare vias difficiles.

10. Monstrositas hominis impatientis, iracundi, suspiciosi, odientis & odiosi, en ut fumum spirat naribus, ut flammam emittit ex oculis, ut tremit labiis, ut tremiscit artibus, ut exhalant fauces fætorè contumeliarum? quibus omnibus exponitur, qui non sectatur humilia. O mi frater, si nondum talis es, qualem hic depingo, eris tamen, nisi secteris humilitatem. Descendam ergo in nihilum mei, ne efficiar bestiis & pecudibus similis, quia revera iracundi & passionati homines simillimi his irrationalibus creaturis efficiuntur.

11. Auditum terribilis sententia: S. Joannis

nis:

nis Chrysoft. Epist. 1481. Inter Sacerdotes paucos esse, qui salvi fiant, sed plures, qui pereant. O tremenda verba inter hos paucos ut reperiar, efficiet resolutio concepta humilitatem, & mei contemptum amplectendi.

12. Considerabo abyssum iudiciorum Dei, qui viros etiam Sanctos tam fœdè labi sinit. Exemplo sunt Tertullianus, Origenes & alii Ecclesiæ antea Columnæ: Origenis sanè, qui vitam leget apud Nicephorum, mirabitur ejus Sanctimoniam, plùs verò lapsum tam miserabilem, & quoniam non perstiterunt in humilitate, Deus illis restitit, gratiam subtraxit, quousque pedetentim lapsi, & qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercorea. Et nunc cruciantur & cruciabuntur in sæcula sæculorum, sine fine, sine cessatione in æternum, & ultra, ab his liberatur humilis.